

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.079/2017/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Nádas György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Tímár Anikó osztályvezető

A per tárgya: szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.592/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.1083/2015/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.592/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt 651.200 forint (hatszázötvenegyezer-kettőszáz) felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes főügyészségi ügyészi szolgálati jogviszonyát 2011. december 13-án a Legfőbb Ügyész a 2011. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban Üjt.) 160. § (1) és (2) bekezdése alapján 2012. június 30-ával a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésére hivatkozással felmentéssel megszüntette. A felperes a határozat ellen jogorvoslati kioktatás ellenére nem indított pert.
- [2] A 2012. január 25-ei átsorolás szerint a felperes alapilletménye havi 606.980 forint, beosztási pótléka havi 78.320 forint lett.
- [3] 2012. július 1-jétől 2013. június 30-áig a Ny. Városi Ügyészségre kérelmére a felperest alügyészként kinevezték 391.600 forint havi alapilletménnyel.
- [4] A 2013. évi XX. törvénnyel módosított Üjt. 165/J. § (5) bekezdése alapján a felperes 2013. április 25-én nyilatkozott, hogy nem kéri az ügyészi tisztségébe való visszahelyezését. Erre tekintettel a részére 12 havi illetményének megfelelő 8.223.600 forint átalánykártérítést fizettek meg járulékmentesen.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [5] A Kúria Mft.I.10.611/2014/4. számú végzésével elrendelt megismételt eljárásban a felperes a keresetében 2012. július 1-jétől 2013. június 30-áig terjedő időre bruttó 4.065.060 forint igényvel élt munkabérmegemelés címén arra hivatkozással, hogy 2013. január 1-jétől címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyészi címre lett volna jogosult.
Ugyanezen időszakra három hétvégi ügyeletre járó díjazásként 657.372 forintot igényelt, mert álláspontja szerint a szolgálati viszonya fennállta esetén ennyi lett volna a hétvégi ügyelete az előző évek gyakorlata alapján.
Szabadságmegváltás címén a részére kifizetett összeg és a címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyészi cím alapján járó összeg közötti különbözetként bruttó 372.020 forintot kért.
A 12 havi átalánykártérítés különbözeteként a címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyészi címpótlék figyelembevételével további 12 x 88.536 forint, azaz 1.062.432 forint megfizetését kérte.
96 alkalomra kiszállási költségtérítés címén 355.200 forint napidíj megfizetését is igényelte.
- [6] A keresetét az Üjt. 110. § (1) és (2) bekezdésére, 164. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 165/J. § (5) bekezdésére alapította kártérítés jogcímén. Hivatkozott az Üjt. 105. §-ában, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (új Mt.) 166. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint az Üjt. 165/J. § (5) bekezdése szerint a

felperesnek megfizetett 12 havi illetménynek megfelelő összegű átalánykártérítést a felmentés miatt előállt vagyoni és nem vagyoni kár megtérítése céljából rendelte kifizetni a törvény. A fizetett összeget meghaladó vagyoni kár a felperest nem érte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.1083/2015/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperes javára perköltség megfizetésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes által jogalapként megjelölt Üjt. 110. § (1) és (2) bekezdésnek, valamint a 164. § (1) és (2) bekezdésének a per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége.
- [10] A bírói gyakorlatra utalással megállapította, hogy a 12 havi illetmény összegének megfelelő átalánykártérítés kompenzációs célt szolgál, vagyis szankció jellegű, így magába foglalja az ügyész vagyoni és nem vagyoni kárát is. Elmaradt illetményt az ügyész a jogviszony jogellenes megszüntetése (Üjt. 43. §), valamint a szolgálati viszonyának helyreállítása esetére [Üjt. 165/J. (2) bekezdés] kérhet a jogszabály szerint. Ez utóbbi esetben azonban átalánykártérítés megfizetésére nincs mód.
- [11] Az Üjt. 165/J. § (5) bekezdése szerint a (2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett Üjt. 160. §-a alapján) jogellenesen felmentett, és az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését nem kérő ügyész a 12 havi illetményének megfelelő átalánykártérítést meghaladó vagyoni kárát érvényesítheti a bíróság előtt. A felperes 2012. július 1-jétől 2013. június 30-áig terjedő időszakra érvényesített vagyoni kárai együttes összege sem haladja meg a részére átalánykártérítésként kifizetett 8.223.600 forintos összeget, így a kárigénye megalapozatlan.
- [12] Az elsőfokú bíróság utalva az Üjt. 165/J. § (1) és (2) bekezdése rendelkezéseire megállapította, hogy az ügyészi szolgálati viszonyba visszahelyezését kérő ügyész részére rendeli a jogszabály az elmaradt illetmény megfizetését, ilyen igénnyel nem élő ügyészt 12 havi átalánykártérítés illeti meg. A felperes nem kérte az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését, ezért annak nincs jelentősége, hogy 2012. július 1-je után alügyészként dolgozott. A felperes az általa kártérítésként követelt jövedelemtől saját döntése folytán esett el. Akkor kérhette volna az alügyészi és az ügyészi beosztása közötti illetmény különbözetét és az egyéb elmaradt juttatásait, ha kéri az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését.
- [13] A felperes korábban nem élt keresettel a jogviszonyát megszüntető intézkedéssel szemben, ezért nem a jogellenes megszüntetés általános jogkövetkezményei alkalmazandók, hanem az Üjt. 160. § alapján felmentett ügyészek esetére irányadó speciális rendelkezések közül kizárólag a 165/J. § (5) bekezdés.
- [14] A felperes nem kérte az ügyészi tisztségbe való visszahelyezését,

az ügyészi szolgálati jogviszonya 2012. június 30-ával szűnt meg. Az ehhez kapcsolódó jogellenesség folytán a felperes 12 havi átalánykártérítés megfizetését kérte, melyet meghaladóan illetménykülönbözetre nem jogosult. A napidíj költségtérítés, mely tényleges felmerülés esetén illetve volna meg a felperest, ennek hiányában erre nem jogosult.

- [15] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az új Mt. 166. §-ára a felperes alappal nem hivatkozhat. Az Üjt. 105. §-a alapján - figyelemmel a 2012. évi LXXXVI. törvény (Mth.) 7. §-ára - az 1992. évi XXII. törvény (régí Mt.) kártérítésre vonatkozó szabályai lennének alkalmazandók, mert a felperes által hivatkozott alperesi károkozó magatartás a jogellenes felmentés közlése volt, amely 2011. december 13-án történt. A fentebb kifejtettek szerint azonban a felperes kárigényére speciális, az Üjt. 165/J. §-ában foglalt rendelkezések az irányadók.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.592/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a fellebbezési ítéletet az állam viseli.
- [17] Az elsőfokú ítélet helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helyes indokainál fogva került sor.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [18] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítéletre történő hatályon kívül helyezéssel az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes perköltségben marasztalásával.
- [19] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévesen értelmezték az Üjt. 165/J. § (1) bekezdését és a 160. §-át akként, hogy az ügyészi szolgálati viszonyba visszahelyezésre vonatkozó nyilatkozat minden esetben a jogellenes felmentés időpontjára szól. Nem tett eleget a jogerős ítélet a Pp. 221. §-ának, ugyanis nem indokolta meg a törvényszék, miért nincs annak jelentősége, hogy alügyészként határozott időre továbbfoglalkoztatták. Ezért jogszabálysértően nem vizsgálták érdemben azt, hogy a 12 havi átalánykártérítést meghaladóan keletkezett-e kára különös tekintettel arra, hogy az átalánykártérítés, illetőleg az ezen felül érvényesíteni kívánt kártérítési igény nem ugyanazon időszakra vonatkozik, mert a kár eltérő időpontokban keletkezett. A 12 havi átalánykártérítés ugyanis nem kizárólag a felmentés jogellenességét tartozott kompenzálni, hanem azt is, hogy az eredeti nyugdíjkorhatár előtt szüntették meg a jogviszonyát. A visszahelyezésre vonatkozó nyilatkozattételkor már betöltötte az általános nyugdíjkorhatárt, ezért nem volt lehetősége választásra.
- [20] A nyilatkozata megtételekor az ügyészi szervezetben dolgozott még,

így tévesen állapították meg a bíróságok azt, hogy a továbbfoglalkoztatás vonatkozásában tett nyilatkozat a jogellenes felmentés időpontjára visszamenőlegesen szólt. A 2012. július 1-jén érvényesen létrejött határozott időtartamú szolgálati jogviszonya fennállására a felmentés jogellenessé nyilvánításának nem volt joghatása. A nyilatkozata ebből következően nem volt akként értelmezhető, hogy a 2012. június 30-a utáni időszakra nézve nem kéri a továbbfoglalkoztatást, az csak 2013. június 30-a utánra vonatkozhatott. Az Üjt. 165/J. §-a sem zárja ki az ügyész körülményeiben időközben bekövetkezett változások figyelembevételét. Miután ugyanazon alanyok között jött létre a határozott tartalmú jogviszony is, mint a korábbi ügyészi szolgálati jogviszony, azt nem lehet a jelen per tárgyától különállóként kezelni különös tekintettel arra, hogy ilyen módon történő visszafoglalkoztatását a jogellenes felmentés következtében kérte.

- [21] Az Üjt. 160. §-ra alapított felmentés jogellenességét jogszabály mondta ki, ennek ellenére a törvényszék nem vizsgálta, hogy a jogellenes felmentés következménye az, hogy új határozott tartamú jogviszony jött létre alacsonyabb besorolással, kevesebb illetménnyel. Ezzel elzárta attól, hogy a jogellenes felmentés miatt megfizetett átalánykártérítésen felül felmerült kárát érvényesítse.
- [22] Helyes jogértelmezéssel azt kellett volna megállapítani, hogy a felmentés jogellenessége folytán a szolgálati jogviszonya csak 2013. június 30-ával szűnt meg, és a besorolását, illetményét ennek megfelelően lett volna köteles az alperes módosítani, és ez alapján kellett volna az átalánykártérítés összegét kifizetni. A felperesnél kárként jelentkezett az alacsonyabb besorolás miatti illetménykülönbözet, valamint az, hogy a besorolás módosításának elmaradása miatt az átalánykártérítést is csak csökkentett összegben kapta.
- [23] A szolgálati jogviszonya 2012. június 30-ával azért nem szűnhetett meg, mert a továbbfoglalkoztatására vonatkozó nyilatkozatát 2013. július 1-jétől kezdődő időszakra nézve kellett megtennie, így az elsőfokú bíróság által felhozott ítéletek nem szolgálhatnak alapul a jelen ügyben, mert a felperes esete nem azonos azokéval, akik a felmentést követően nem maradtak az ügyészi szervezeten belül.
- [24] Mindezekre tekintettel tévesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy az átalánykártérítést meghaladó vagyoni kárt a felperes nem bizonyított, ezért a Pp. 206. §-ába, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközik a jogerős döntés.
- [25] Helytelen volt az Üjt. 165/J. § (5) bekezdése szerinti átalánykártérítést akként értelmezni, miszerint önmagában valamennyi vagyoni és nem vagyoni kár kompenzálására alkalmas. 12 havi illetményt meghaladó vagyoni kár keletkezik akkor is, ha az ügyész határozott tartamú jogviszonyban alacsonyabb illetmény megfizetése mellett foglalkoztatták tovább, mert ilyenkor a korábbi és az új illetmény közti különbség olyan vagyoni kár, amelyet az

átalánykártérítés nem kompenzál.

- [26] Az átalánykártérítés mibenléte kapcsán a korábbi bírói gyakorlatot kell irányadónak tekinteni, amelynek értelmében az elsősorban a nem vagyoni károk megtérítésére szolgál. A másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a fellebbezést, illetve annak jelentős részét, ezért sérült a Pp. 221. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkében lefektetett hatékony jogorvoslathoz való jog különös tekintettel a (7) bekezdésben foglaltakra.
- [27] A másodfokú bíróság tévesen értékelte akként a felperes által érvényesített illetménykülönbözetet, mint amely megegyezik azzal az elmaradt illetménnyel, amelyet az ügyészi szolgálati viszonyuk helyreállítását kérő ügyészek kaptak az Üjt. 165/J. § (2) bekezdés alapján. A felperes helyzete speciális volt, mert nem 2012. június 30-áig, hanem 2013. június 30-áig állt fenn az ügyészi szolgálati jogviszonya, és a határozatlan tartamú szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése folytán dolgozott alacsonyabb illetményért egy évig.
- [28] A továbbfoglalkoztatásra vonatkozó nyilatkozata megtételekor is ügyészi szolgálati jogviszonyban állt a felperes, így indokolatlanul hátrányosabb helyzetbe hozták az ügy érdemi vizsgálata során azon ügyészekhez képest, akiket a jogellenes felmentésüket követően nem foglalkoztattak vissza. Az ő esetükben fel sem merül, hogy további foglalkoztatás révén elérték volna a magasabb besorolást és illetményt. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott egyedi határozatokban sem foglalkoztatták vissza egyik ügyészt sem. Nem lehetett a jogalkotó célja az sem, hogy a továbbfoglalkoztatásukat kérőknél hátrányosabb helyzetbe kerüljenek azok, akik a felmentésüket követően továbbra is ügyészi szolgálati jogviszonyban álltak. Mindezek alapján indokolatlanul részesítették a bíróságok az ilyen ügyészekkel azonos elbánásban a felperest, miközben a helyzetük eltért egymástól, ezért sérült az egyenlő bánásmód követelménye a perben (Alaptörvény XV. cikk).
- [29] A felperes továbbfoglalkoztatásra irányuló jognyilatkozata csak a határozott időtartamú jogviszonya megszűnését követő időszakra vonatkozhatott, ezért az Üjt. 165/J. § (5) bekezdésébe ütközően állapították meg a bíróságok, hogy ugyanazon időszakra nézve állt fenn kártérítési követelése, mint amire az átalánykártérítést kapta.
- [30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Hivatkozása szerint az Üjt. 165/J. § rendelkezései alapján az ügyészi tisztségbe visszahelyezést kérő ügyészt kellett olyan helyzetbe hozni, mintha a szolgálati viszonya megszűnése nem történt volna meg. Kizárólag ebben az esetben volt figyelembe vehető, hogyha időközben magasabb fizetési fokozatba lépett volna vagy címre vált volna jogosulttá, mivel a visszahelyezésre tekintettel a kimaradt időszak is ügyészi működésnek volt tekintendő. A felperes azonban a 12 havi illetménynek megfelelő átalánykártérítést választotta, ügyészi szolgálati viszonya megszűnésének időpontja ezért 2012. június 30.

[31] Az Üjt. 165/J. §-a nem továbbfoglalkoztatásról, hanem ügyészi tisztségbe történő visszahelyezésről rendelkezik, ami csakis a megszűnést követő naptól kezdődhet. Ekként értelmezhető az átalánykártérítés a visszahelyezést nem kérők esetében, mivel a megszűnés időpontja változatlan marad ilyenkor. Erre nem lehet hatással a felperes alügyészként történő határozott idejű kinevezése, mely nem a megszűnt ügyészi szolgálati viszonyának a folytatása, hanem új kinevezéssel létrejött foglalkoztatás volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[33] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes ügyészi szolgálati jogviszonyát a Legfőbb Ügyész 2012. június 30-ára, az akkor hatályos Üjt. 160. § (2) bekezdés alapján felmentéssel szüntette meg az öregségi nyugdíjkorhatár elérésére figyelemmel. A felmentési intézkedés kellő kioktatást tartalmazott az igénybe vehető jogorvoslat lehetőségéről, a felperes azonban a 30 napos határidőn belül nem kérte a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítását. A felmentés jogellenességének jogkövetkezményeire a 2013. évi XX. törvénnyel módosított Üjt. 165/J. § rendelkezései lettek az irányadók. Annak (1) bekezdésében foglalt előírás alapján a felperes választási lehetőségével élve olyan döntést hozott, hogy nem kéri az ügyészi tisztségbe történő visszahelyezését. Az Üjt. 165/J. § rendelkezéseinek alkalmazására jelen esetben tehát azért került sor, mert a felperes ügyészi szolgálati jogviszonyát a 2013. évi XX. törvénnyel hatályon kívül helyezett 160. § alapján szüntették meg felmentéssel. Ebből következően a visszahelyezésre vonatkozó nyilatkozat ezen munkáltatói felmentési intézkedésre és ügyészi szolgálati viszonyára vonatkozott.

[34] Az Üjt. 165/J. §-a által használt kifejezés - a felperes szóhasználatától eltérően - nem továbbfoglalkoztatásról, hanem ügyészi tisztségbe történő visszahelyezésről rendelkezik, amely az ügyészi tisztség megszűnését követő naptól értelmezhető. Erre tekintettel alaptalan a felperes felülvizsgálati érvelése az ügyészi szolgálati jogviszonyát követően alügyészként történő továbbfoglalkoztatásával összefüggésben.

[35] A felperes az Üjt. 165/J. § (1) bekezdésében foglalt 30 napos jogvesztő határidő alatt 2013. április 25-én olyan döntést hozott, miszerint nem kéri a visszahelyezését. Ebből következően az ügyészi szolgálati jogviszonya az eredeti felmentés szerinti időpontban, vagyis 2012. június 30-án megszűnt.

[36] A felperes ezen nyilatkozata alapján az Üjt. 165/J. § (5) bekezdésében foglaltak lettek az irányadók, vagyis a 12 havi illetményének megfelelő összegű átalánykártérítésre vált jogosulttá, továbbá az ezt meghaladó vagyoni kárát érvényesíthette.

[37] A jogszabály megfogalmazása szerint a 12 havi illetmény

átalánykártérítés címén jár, amely a következetes ítélkezési gyakorlat (Mfv.I.10.538/2014/6., Mfv.I.10.079/2015/4.) szerint kompenzációs célt szolgál, vagyis szankció jellegű, ez magában foglalja az érintett ügyész vagyoni és nem vagyoni kárait is. Alaptalan a felperes felülvizsgálati érvelése, miszerint az átalánykártérítés, illetőleg az ezen felül érvényesíteni kívánt kártérítés nem ugyanazon időszakra vonatkozik, és a kárai eltérő időpontban jelentkeztek. A felperes a törvény rendelkezése, az Üjt. 165/J. § (5) bekezdés szerint a jogellenes felmentés jogkövetkezményeként tarthatott igényt az átalánykártérítésre. Az ügyészi szolgálati jogviszonyával összefüggésben érhetett kár a felperest az ügyészi szolgálati jogviszonya megszűnése és annak jogellenessége jogkövetkezményeinek rendezése céljából tett nyilatkozata (2013. április 25.) közötti időszakban. A felperes érvényesítette is ezen időszakra az elmaradt illetménykülönbséget, továbbá egyéb elmaradt jövedelemben jelentkező vagyoni kárait.

- [38] A felperes, mint az Üjt. 160. § alapján felmentett ügyész kérhetett kártérítést az Üjt. 165/J. § (5) bekezdés alapján. Esetében a felmentéssel szembeni jogorvoslat hiányában az Üjt. 43. § (3) bekezdés, valamint az ügyészi szolgálati jogviszonya helyreállítása iránti kérelem hiányában az Üjt. 165/J. § (2) bekezdés rendelkezései nem voltak alkalmazhatóak. Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást arról, hogy a kárigényére az Mth. 7. § alapján az Üjt. 105. § rendelkezéseit figyelembe véve a régi Mt. 177. § (1) bekezdése, 178. § (1) bekezdés rendelkezései lennének irányadóak. A felperes azonban a 2013. évi XX. törvény által bevezetett Üjt. 165/J. § (5) bekezdésben foglalt jogkövetkezményekre tarthatott jogszerűen igényt, amely behatárolta a részére fizetendő vagyoni kártérítés összegét, és azt a 12 havi illetményt meghaladó vagyoni kárként jelölte meg.
- [39] Helytálló az eljáró bíróságok álláspontja, miszerint ilyen kárt a felperes nem bizonyított. A részére 12 havi illetménynek megfelelő átalánykártérítésként kifizetett összeg (8.223.600 forint) meghaladja a keresettel érvényesített vagyoni kárai összegét (6.512.084 forint). Erre tekintettel a felperesnek nincs az Üjt. 165/J. § (5) bekezdésében foglalt 12 havi illetményt meghaladóan keletkezett bizonyított vagyoni kára, amelyet az alperes megfizetni tartozna.
- [40] A felperes álláspontja a fentiek alapján téves arról, hogy az ügyészi szolgálati jogviszonya felmentéssel történő megszüntetése jogellenessége folytán a szolgálati jogviszonya csak 2013. június 30-ával szűnt meg, mert az ügyészi szolgálati jogviszonyába történő visszahelyezés mellőzésére irányuló Üjt. 165/J. § (1) bekezdés szerinti kérelme folytán az ügyészi szolgálati jogviszonya a felmentés szerinti időpontban, 2012. június 30-ával szűnt meg. Ezért alaptalan a felperes érvelése, hogy a 2013. június 30-ai ügyészségi (alügyészi) jogviszonya megszűnése időpontjára tekintettel kárként a 12 havi átalánykártérítésen felül

megtérítendő számára az alacsonyabb besorolás miatti illetménykülönbözet, valamint az átalánykártérítés-különbözet. Ez ugyanis az Üjt. 165/J. § (5) bekezdés alapján a felperest mint elmaradt jövedelemben jelentkező kár illethetné meg, ha az a részére kifizetett átalánykártérítés összegét meghaladó kárként keletkezett volna. Illetménykülönbözet címén a felperes juttatásra az alperestől nem jogosult, mert az ügyészi szolgálati jogviszonya 2012. június 30-ával megszűnt.

- [41] A felperes alaptalanul hivatkozott az egyenlő bánásmód követelményének a megsértésére. Keresete ugyanis a jogellenes felmentés jogkövetkezményeit rendező Üjt.165/J. § szerinti két lehetőség együttes alkalmazására irányult, amikor 2012. július 1-jétől 2013. június 30-áig terjedően ügyészi szolgálati idővel számolt cím megszerzését is figyelembe véve elmaradt illetmény megfizetését is kérte, mely a 12 havi átalánykártérítés megfizetése mellett megalapozatlan.
- [42] A bíróságok a tényállást a felek előadásának és az eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján jogszerűen állapították meg, és a tényállás megállapításánál figyelemmel voltak a felperes alügyészi szolgálati jogviszonyának tényére is. A bíróságok ezzel összefüggésben a következtetésüket levonták, arról a Pp. 221. § (1) bekezdésben foglalt indokolási kötelezettségüknek eleget téve számot adtak. Az, hogy a jogi álláspontjuk a felperesével nem egyezett meg, nem jelenti ezen eljárásjogi rendelkezésekbe ütköző döntés meghozatalát.
- [43] A Kúria a fentiekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A Kúria kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [45] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. január 17.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő